

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лосева Олександра Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 32, статті 56 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
8 червня 2022 року
№ 60-2(І)/2022

Справа № 3-121/2021(274/21)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Гришук Оксани Вікторівни,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лосева Олександра Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 32, статті 56 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Лосев О.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення

частини третьої статті 32, статті 56 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс), згідно з якими:

– у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці допускається зміна істотних умов праці при продовженні роботи за тією ж спеціальністю, кваліфікацією чи посадою; про зміну істотних умов праці – систем та розмірів оплати праці, пільг, режиму роботи, встановлення або скасування неповного робочого часу, суміщення професій, зміну розрядів і найменування посад та інших – працівник повинен бути повідомлений не пізніше ніж за два місяці (частина третя статті 32);

– за угодою між працівником і роботодавцем може встановлюватись як при прийнятті на роботу, так і згодом неповний робочий день або неповний робочий тиждень; на просьбу вагітної жінки, жінки, яка має дитину віком до чотирнадцяти років або дитину з інвалідністю, в тому числі таку, що знаходиться під її опікуванням, або здійснює догляд за хворим членом сім'ї відповідно до медичного висновку, роботодавець зобов'язаний встановлювати їй неповний робочий день або неповний робочий тиждень; оплата праці в цих випадках провадиться пропорційно відпрацьованому часу або залежно від виробітку; робота на умовах неповного робочого часу не тягне за собою будь-яких обмежень обсягу трудових прав працівників (стаття 56).

Лосев О.М. оскаржив до суду наказ, згідно з яким підприємство, де він працював, переведено на неповний робочий тиждень і неповний робочий день. Київський районний суд міста Харкова рішенням від 26 серпня 2020 року, яке Харківський апеляційний суд постановою від 25 листопада 2020 року залишив без змін, відмовив Лосеву О.М. у задоволенні позову. Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду постановою від 2 квітня 2021 року залишив без задоволення касаційну скаргу Лосева О.М., а рішення судів попередніх інстанцій – без змін.

Лосев О.М. стверджує, що оспорювані положення Кодексу не відповідають частині першій статті 43, частині першій статті 46 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункти 5, 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша статті 77); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77).

Зі змісту конституційної скарги та аналізу судових рішень, копії яких долучено до конституційної скарги, вбачається, що остаточним судовим рішенням у справі Лосєва О.М., в якому було застосовано положення Кодексу, щодо

неконституційності яких звернувся автор клопотання, є постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 2 квітня 2021 року, яка набрала законної сили в момент її прийняття. Лосєв О.М. подав конституційну скаргу до Конституційного Суду України 14 липня 2021 року, тобто з порушенням строку її подання, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а клопотання про поновлення пропущеного строку не заявляв.

Крім того, аналіз конституційної скарги свідчить про те, що суб'єкт права на конституційну скаргу не зазначив конкретних положень статті 56 Кодексу, які належить перевірити на відповідність Конституції України, а також не обґрунтував своїх тверджень щодо невідповідності положень частини третьої статті 32, статті 56 Кодексу Конституції України.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пунктів 5, 6 частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лосєва Олександра Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини третьої статті 32, статті 56 Кодексу законів про працю України на підставі пункту 4 статті 62

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**